

Sygn. akt VI GC 193/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: sekr. sądowy Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2019 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: A.- (...) Spółka Jawna w Ż.

przeciwko: Towarzystwo (...) (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Towarzystwo (...) (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz powoda A.- (...) Spółka Jawna w Ż. kwotę 79.124,08 zł (siedemdziesiąt dziewięć tysięcy sto dwadzieścia cztery złote 8/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3.09.2016r. do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11 671 zł (jedenaście tysięcy sześćset siedemdziesiąt jeden złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 193/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 czerwca 2019 roku

Pozwem wniesionym w sprawie powód A.- (...) Spółka jawna w Ż. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 80 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 26 lipca 2016r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, że strony zawarły w dniu 15 marca 2016r. umowę ubezpieczenia przewoźnika drogowego w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz spedytora na okres 24.03.2016r. do 23.03.2017r. Integralną część umowy stanowiły Ogólne Warunki ubezpieczenia (dalej: OWU) „OC operatora transportowego” obowiązujące w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. W dniu 14 czerwca 2016r. (...) S.A. z siedzibą w Luksemburgu zleciła powodowi wykonanie przewozu towaru. W dniu 16 czerwca 2016r. pracownik powoda, zatrudniony na stanowisku spedytora R. K. zamieścił na giełdzie transportowej, stronie internetowej – (...) ofertę przewozu ładunku na trasie T. – W.. Ładunek stanowić miało 407 sztuk opon o łącznej wartości 53 830, 57 euro stanowiące własność nadawcy (...) S.A. Na ofertę przewozu odpowiedział S. G.. W korespondencji pomiędzy w/w zawarte były wszelkie dane dotyczące przewozu, a to pojazdu, stawki, wagi, dane kierowcy, który miał opony transportować, nr naczepy, nr licencji oraz certyfikaty. Powód

udzielił zlecenia zgłaszającemu się podmiotowi. Załadunek towaru miał miejsce w dniu 16 czerwca 2016r., w T.. W dniu 20 czerwca 2016r. powód otrzymał wiadomość, że ładunek nie dotarł do odbiorcy, zgodnie z przeznaczeniem. Pracownik powoda R. K. odnalazł dane S. G. na stronie internetowej i skontaktował się z nim. W odpowiedzi ten stwierdził, że nie ma nic wspólnego z przedmiotowym transportem i to nie on przyjmował zlecenie przewozu, w przeszłości doszło do kradzieży jego danych osobowych

i nieznanemu mu osobie podszywają się pod niego. Wobec powyższego doszło do popełnienia przestępstwa na szkodę powoda, zatem złożył on stosowne zawiadomienie do Prokuratury Rejonowej w D.. Sprawa toczy się pod sygn. akt (...) W związku z utratą towaru powód został obciążony kwotą 53 830, 57 euro (238.167, 97 zł) przez nadawcę (...) S.A. Powód oświadczeniem z dnia 3 sierpnia 2016r. dokonał potrącenia wierzytelności przysługującej nadawcy w kwocie 53 830, 57 euro ze swoją wierzytelnością z faktury VAT nr (...)

w wysokości 110 079, 75 euro. W wyniku potrącenia doszło do całkowitego zaspokojenia roszczenia nadawcy. W dniu 24 czerwca 2016r. powód zgłosił szkodę pozwanemu, który odmówił przyjęcia odpowiedzialności za przedmiotowe zdarzenie. Wysokość szkody powoda wynosi 238 167, 97 zł pozwem objął kwotę 80.000 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Pozwany zaprzeczył jakoby: - ponosił odpowiedzialność za przedmiotową szkodę, - podwykonawca wybrany przez powoda nie ponosił winy umyślnej za przedmiotowe zdarzenie, - że nie może być mowy o zleceniu sprawcy szkody wykonania przewozu. Zakwestionował prawidłowość określenia wartości szkody oraz fakt, że powód wywiązał się z ciężących na nim obowiązków wynikających z umowy OC Operatora Transportowego, uznając, iż winę za zaistniałe zdarzenie ponoszą osoby, za które odpowiedzialność ponosi sam powód na podstawie obowiązujących przepisów prawa. Pozwany wskazał, że wybrany przez powoda podmiot, jako działający na zlecenie powoda podwykonawca, w złej wierze dokonał przywłaszczenia powierzonego mu ładunku. Błędne przeświadczenie co do osoby podwykonawcy, nie stanowi przesłanki zwalniającej przewoźnika od odpowiedzialności. Powołał się przy tym na zapisy OWU oraz zapisy Konwencji CMR. Ponadto pozwany zakwestionował, iż dokonane pomiędzy powodem, a (...) S.A. potrącenie kwoty 53.830, 57 euro było dla niego wiążące. Odnośnie odsetek za opóźnienie pozwany wskazał, że zgodnie z obowiązującymi w dacie zawierania umowy ubezpieczenia OWU odsetki ustalane winny być oparciu o postanowienia Konwencji CMR, a nie odsetki ustawowe za opóźnienie.

W piśmie procesowym datowanym na 18 września 2018r. (k. 112-116) powód ustosunkował się do twierdzeń pozwanego i podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w pozwie. Nadto przedłożył dodatkowe dowody z dokumentów oraz korespondencji e- mailowej.

W odpowiedzi (k. 264) pozwany wniósł o oddalenie dowodów powoda, a także podniósł, że powód wybierając podwykonawcę z giełdy internetowej powód nie podjął żadnych działań, które zmierzałyby do potwierdzenia tożsamości podwykonawcy, sama giełda transportowa nie może stanowić pewnego źródła informacji, zwłaszcza gdy z Regulaminu wynika, że usługodawca nie odpowiada za prawdziwość danych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 marca 2016r. powód A.- (...) Spółka jawna z siedzibą w Ż., prowadzący działalność polegającą na przewozie towarów zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przewoźnika drogowego w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz spedytora, potwierdzonej polisami nr (...) (...)nr (...) (...) nr (...) (...) z rozszerzonym zakresem ubezpieczenia w zakresie OC przewoźnika. Do ww. umowy zastosowanie znajdowały Ogólne Warunki Ubezpieczenia Odpowiedzialności Cywilnej Operatora Transportowego z dnia 25.09.2000r. zmienione aneksem nr (...). (dalej: OWU Operatora Transportowego). Umowa zawarta była na okres od 24.03.2016r. do 23.03.2017r. Udzielone ubezpieczenie obejmowało sytuację gdy ubezpieczający sam dokonywał przewozu, zlecił wykonanie przewozu podwykonawcy lub gdy ubezpieczający dokonywał przewozu na podstawie udzielonego mu zlecenia przez innego przewoźnika tj. gdy sam był podwykonawcą.

W okresie objętym ochroną ubezpieczeniową tj. w dniu 14 czerwca 2016r. (...) S.A. z siedzibą w Luksemburgu, w ramach współpracy handlowej zlecił powodowi wykonanie usługi przewozu w ruchu międzynarodowym towaru –

opon w ilości 407 sztuk o masie 7.343, 770 kg na trasie z T. (Polska) do S. P. M. we W.. Zamówienie zostało przyjęte do realizacji. W dniu 16 czerwca 2016r. pracownik powoda R. K., zatrudniony na stanowisku spedytora zamieścił na giełdzie transportowej na stronie internetowej (...) ofertę przewozu ładunku. W odpowiedzi na ofertę zgłosiła się osoba przedstawiająca się jako S. G. reprezentujący (...) z siedzibą na W.. W korespondencji e-mailowej prowadzonej pomiędzy stronami w/ w podał dane dotyczące rodzaju pojazdu, stawki, masy, ciężaru oraz dane kierowcy, który będzie przewoził opony – B. F.. W korespondencji podano również numery rejestracyjne pojazdu ciężarowego, którym miał być przewożony towar, nr rej. naczepy, dane dotyczące ubezpieczenia pojazdu, posiadanej licencji transportowej oraz certyfikat. Celem weryfikacji podmiotu R. K. poprosił o dokumenty firmy, w odpowiedzi przez portal internetowy otrzymał ubezpieczenie na towar, licencję oraz dokument rejestrowy Vat. . Tą dokumentację zweryfikował poprzez internetowy portal do sprawdzania aktywnych nr Vat firm w Europie. Weryfikacja była pomyślna. Po ustaleniu stawki i przesłaniu stosowanych dokumentów, weryfikacji danych powód udzielił A. zlecenia przewozowego nr (...) Jego czynności były zgodne z praktyką stosowaną na giełdzie. Praktyka wystawiania ładunku na giełdę i zlecenia w ten sposób była typową, „normalną” praktyką, jaką stosowało się. Na giełdzie było kilka tysięcy firm, nie ma praktyki sprawdzania firmy poprzez np. jazdę do niej, przyjęte jest, że drogą elektroniczną otrzymuje się skany dokumentów rejestrowych firm, ubezpieczeń i na tej podstawie zawiera się umowy na przewóz. Zgodnie z tą praktyką postępował R. K..

Załadunek towaru odbył się w T. w dniu 16 czerwca 2016r. o godz. 14:00 i w tym samym dniu R. K. otrzymał informację, że samochód jest załadowany i kierowca udaje się do W.. List przewozowy został wystawiony przez (...) S.A.

Dowód: umowę ubezpieczenia odpowiedzialność cywilnej przewoźnika drogowego w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz spedytora k.17-22, Ogólne Warunki Ubezpieczenia Odpowiedzialności Cywilnej Operatora Transportowego z dnia 25.09.2000r. zmienione aneksem nr (...) k.23-27, zamówienie usługi przewozowej nr (...) k.27, korespondencja e-mailowa z 16.06.2016r. k.118-125, zlecenie transportowe nr (...)k. 28, umowa o pracę z dnia 17.03.2005r. wraz z aneksem, k. 131-132, zeznania świadka R. K. k. 299.

W dniu 20 czerwca 2016r. powód otrzymał wiadomość od zlecającego transport, iż ładunek nie dojechał do miejsca docelowego. Po tej informacji R. K. próbował kontaktować się z firmą, której zlecił przewóz w celu ustalenia, co było przyczyną opóźnienia, nie uzyskał jednak kontaktu.

W związku z faktem, iż okoliczności wskazywały na duże prawdopodobieństwo popełnienia przestępstwa powód złożył zawiadomienie do organów ścigania. Sprawę prowadziła Prokuratura Rejonowa w D. pod sygn. akt 1 Ds. (...) W drodze międzynarodowej pomocy prawnej w dniu 3 maja 2017r. w Komendzie Policji w G. przesłuchano S. G., który wyjaśnił, że jest dyrektorem zarządzającym firmy (...) z siedzibą na W., jednak nigdy nie przyjmował zlecenia przewozu od powoda. Nie prowadzi bowiem działalności transportowej. W okresach poprzedzających zdarzenie miały miejsce sytuacje, że nieznanne mu osoby przywłaszczyły ładunki posługując się jego danymi osobowymi oraz danymi jego firmy. Wszystko odbywało się na podstawie podrobionych dokumentów. Sprawy takie były przez niego zgłaszane do Komendy Policji w G..

(...) S.A. w dniu 29 czerwca 2016r. obciążył powoda kwotą 53 830, 57 euro, w związku z niedostarczeniem towaru. Zarówno powód jak i (...) S.A. pozostają w stałych kontaktach handlowych oraz posiadały względem siebie wzajemne zobowiązania. Oświadczeniem z dnia 3 sierpnia 2016r. powód dokonał potrącenia wierzytelności przysługującej mu względem (...) S.A. w kwocie 110 079, 75 euro z wierzytelnością (...) S.A. powstałą w wyniku niedostarczenia towaru tj. 53 830, 57 euro.

Dowód: regulamin (...) k. 133, protokół z ustnego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa k.181 – 184, notatka urzędowa z 20.06.2016r. k. 180, protokół przesłuchania świadka S. G. k. 29-34, faktura nr (...) wraz z tłumaczeniem przysięgłym k.39-40, Faktura nr (...) k.50-54, oświadczenie o potrąceniu z 3.08.2016r. k.55,

Powód w dniu 24 czerwca 2016r. poprzez wypełnienie formularza internetowego zgłosił pozwanemu szkodę. Decyzją z dnia 10 marca 2017r. pozwany ubezpieczyciel stwierdził brak podstaw do przyjęcia odpowiedzialności z tytułu zgłoszonego zdarzenia, ponieważ nie ponosi odpowiedzialności za szkody powstałe wskutek winy umyślnej lub

rażącego niedbalstwa ubezpieczającego, jego pracowników lub osób które działają na zlecenie, w imieniu i na rzecz ubezpieczającego, a wybrana firma (...) (G. S.) jest w tym wypadku podwykonawcą. Po ponownym rozpoznaniu sprawy pozwany w decyzjach z dnia 19 kwietnia 2017r. i 16 listopada 2017r. podtrzymał swoje stanowisko i odmówił wypłaty świadczenia.

Szkoda jaką powód poniósł w związku z utratą przedmiotu przewozu, który został mu zlecony zamówieniem z dnia 14 czerwca 2016r. z uwzględnieniem polisy i OWU wynosi 232.306, 00 zł. Wartość 8.33 SDR na dzień 3.08.2016r. wynosiła 45,3852 zł/kg wagi ładunku. Górna granica odpowiedzialności przewoźnika, mając na względzie art. 23 ust. 3 Konwencji CMR według SDR na 3.08.2016r. wynosiła 333.299 euro.

Dowód: decyzja pozwanego z dnia 10.03.2017r. k.58, decyzja pozwanego z 19.04.2017r. k.160, decyzja pozwanego z 16.11.2017r. k.152, opinia biegłego k. 308,

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody z dokumentów, zeznania świadka R. K., z przesłuchania w charakterze powoda współnika S. W. oraz z opinii biegłego z zakresu wyceny nieruchomości i ruchomości.

Zeznania świadka R. K. zasługiwały na obdarzenie ich walorem wiarygodności, w szczególności w zakresie w jakim opisywał on procedurę i sposób korzystania z giełdy transportowej, które korespondowały z treścią regulaminu portalu internetowego, zlecenia przewozu, sprawdzenia wiarygodności dokumentów. Co do precyzyjnych okoliczności wyboru oferty S. G., Sąd posłużył się korespondencją e-mailową prowadzoną przez pracownika powoda. Z korespondencji tej jednoznacznie wynikało, że pracownik powoda zlecił przewóz, otrzymał skany wymaganych dokumentów. Zeznania tegoż świadka znalazły odzwierciedlenie w zgromadzonej dokumentacji. Na wiarę zasługiwały również zeznania w charakterze powoda współnika S. W. odnośnie wartości przewożonego i utraconego ładunku. Zeznania były logiczne i nie budziły wątpliwości. Co do wysokości szkody Sąd oparł się na dokumentach dotyczących przewożonego towaru oraz opinii biegłego, którą uznał za rzetelną, sporządzoną w sposób fachowy. W toku procesu żadna ze stron nie kwestionowała wniosków opinii. Powyższą opinię Sąd podzielił w całości. Opinia została sporządzona - po przeanalizowaniu przez biegłego akt sprawy w oparciu o dokumenty przedstawione przez strony. Jego całościowa opinia jest w ocenie Sądu kompleksowa, jasna i jednoznaczna. Z powyższych względów stanowiła pełnowartościowy dowód w sprawie.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w przeważającej części.

Powód wywodził swoje roszczenie z tytułu umowy ubezpieczenia OC przewoźnika w transporcie międzynarodowym. Stosownie do art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Stosownie do art. 822 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

W przedmiotowej sprawie istotę sporu stanowiła przede wszystkim kwestia ustalenia zasady odpowiedzialności pozwanego z tytułu szkody jaką powód poniósł oraz jej wysokości.

Roszczenie dochodzone niniejszą sprawą powód wywodził z tego, iż w związku z zaginięciem czy też przywłaszczeniem towaru (opon) podczas przewozu został on obciążony przez swojego kontrahenta kwotą równą wartości utraconego ładunku.

Pozwany w niniejszym procesie stał na stanowisku, że jest zwolniony z odpowiedzialności ponieważ szkoda powstała z winy umyślnej osób za które odpowiedzialność ponosił powód.

Po przeprowadzeniu analizy zgromadzonego materiału dowodowego Sąd podzielił argumentację przedstawioną przez stronę powodową, w zakresie w jakim odnosiła się do zasady odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela w niniejszej sprawie. Zgodnie z art. 827 k.c. ustawodawca ustalił zasady odpowiedzialności ubezpieczyciela stwierdzając, że ubezpieczyciel jest wolny od odpowiedzialności, jeśli ubezpieczający wyrządził szkodę umyślnie, zaś w razie rażącego niedbalstwa odszkodowanie nie należy się, chyba że umowa ubezpieczenia lub ogólne warunki ubezpieczenia stanowią inaczej lub też zapłata odszkodowania odpowiada w danych okolicznościach względem słuszności. Z kolei par. 6 ust. 1 pkt 1 OWU Operatora Transportowego stanowi, że pozwany nie ponosi odpowiedzialności za szkody powstałe wskutek winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa ubezpieczającego, jego pracowników oraz osób, które działają na zlecenie, w imieniu lub na rzecz ubezpieczającego.

Przez rażące niedbalstwo rozumie się niezachowanie minimalnych (elementarnych) zasad prawidłowego zachowania się w danej sytuacji (por. M. Nesterowicz (w:) System Prawa Prywatnego, t. 7, J. Rajski (red.), Prawo zobowiązań - część szczegółowa, Warszawa 2011, s. 1009). O przypisaniu pewnej osobie winy w tej postaci decyduje więc zachowanie się przez nią w określonej sytuacji w sposób odbiegający od miernika staranności minimalnej. Przy czym rażące niedbalstwo nie może być traktowane jako równoznaczne z niedochowaniem należytej staranności, o której mowa w art. 355 k.c. Rażące niedbalstwo to coś więcej niż brak zachowania zwykłej staranności w działaniu. Wykładnia tego pojęcia powinna uwzględniać kwalifikowaną postać braku zwykłej lub podwyższonej staranności w przewidywaniu skutków działania. Chodzi tu o takie zachowanie, które graniczy z umyślnością. Rażące niedbalstwo stanowi cięższą formę winy nieumyślnej i obejmuje swym zasięgiem formę winy określaną w prawie karnym mianem lekkomyślności i specjalnie wyraźne przypadki niedbalstwa. Dokonując ustaleń w zakresie rażącego niedbalstwa międzynarodowego przewoźnika drogowego, nie sposób abstrahować od stopnia staranności wymaganego postanowieniami CMR, czyli najwyższej staranności (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 listopada 1995 r., I ACr 606/95, OSP 1998, z. 10, poz. 172).

Sąd Okręgowy nie doszukał się w działaniu pracownika powoda R. K. cech rażącego niedbalstwa w rozumieniu art. 827 § 1 k.c., jak również § 6 ust. 1 pkt 1 OWU. Pracownik powoda wystawił ofertę przewozu na giełdzie transportowej (...) co jest działaniem częstym, praktykowanym również przez innych przewoźników. W trakcie rejestracji na giełdzie transportowej użytkownicy są weryfikowani tj. wymagany jest wykazanie, że prowadzi się działalność gospodarczą związaną z transportem oraz posiada status przedsiębiorcy. Trzeba przedstawić organizatorowi tej giełdy dokument rejestrowy firmy. Powód po otrzymaniu odpowiedzi na złożoną ofertę prowadził korespondencję mailową z drugą stroną, która przesłała mu skany dokumentów identyfikujących firmę, dotyczących pojazdu, naczepy, licencji, nazwisko kierowcy, który miał transportować towar. Zakres podjętych czynności weryfikacyjnych odpowiadał zwyczajom przyjętym na giełdzie. Nie było powodów, dla których powód miałby uznać, że otrzymane dokumenty są sfałszowane, a podmiot (...) nie prowadzi działalności transportowej. Ponadto powód sprawdził czy przyjmujący zlecenie jest aktywnym podatnikiem VAT, wszystkie dane były prawidłowe. Tym bardziej, że powód niejednokrotnie korzystał z usług platformy, nie był pracownikiem nowym, który nie posiada odpowiedniego doświadczenia. Należy podkreślić, że oczekiwania stawiane wobec spedytora oraz miara staranności w podejmowaniu czynności przez spedytora muszą być podejmowane przy uwzględnieniu zawodowego wykonywania czynności spedytora (art. 355 § 2 k.c.). W tym względzie zeznania świadka R. K. nie budziły wątpliwości Sądu, potwierdzała je również korespondencja mailowa.

Wskazać trzeba, że należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, którą określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności, nie oznacza staranności wyjątkowej, lecz dostosowanej do działającej osoby, przedmiotu, jakiego działanie dotyczy, oraz okoliczności w jakich działanie to następuje (zob. wyrok SN z dnia 25 września 2002 r., I CKN 971/00, Lex 56902). Należyta staranność spedytora w rozumieniu art. 355 k.c. w zw. z art. 799 k.c. jest zachowana, jeśli wykaże, że powierzył określone usługi przewozowe przewoźnikowi, którego profesjonalizm i jakość świadczonych usług budziła zaufanie (zob. wyrok SN z dnia 27 stycznia 2004 r., II CK 389/02, Biul. SN 2004/6/8). Sama pozwana nie kwestionowała okoliczności, na którą powoływał się powód, a to dotyczącej zwrócenia się przez pracownika R. K., w ramach sprawdzenia przewoźnika, do osoby

podającej się za przedstawiciela firmy o przesłanie stosownych dokumentów oraz faktu otrzymania kopii wymaganych dokumentów w postaci licencji, oraz polisy koncentrując się jedynie na zarzucie niesprawdzenia ich wiarygodności. Z uwagi na powszechność takiej praktyki – poszukiwanie przewoźników na giełdach transportowych nie musiało to wzbudzać podejrzeń, a tym samym świadczyć o rażącym braku dbałości. W ocenie Sądu brak jest podstaw do stwierdzenia, że pracownik powoda dopuścił się niedbalstwa, tym bardziej w stopniu rażącym przy wyborze przewoźnika. Zachowanie pracownika powoda nie odbiegało od obiektywnego miernika staranności, możliwości i powinności przewidywania skutków swego postępowania. Sprawcy przygotowanego proceduru nie wykryły nawet organy ścigania. Pracownik powoda- spedytor nie ponosi więc odpowiedzialności, dołożył bowiem należytej staranności (w rozumieniu art. 355 § 2) przy wyborze przewoźnika tzn. z założenia powierzył wykonanie usługi takiemu przewoźnikom, który z uwagi na reprezentowany przez niego profesjonalizm i rekomendacje zasługiwał na zaufanie.

Brak również podstaw by przyjąć, iż podmiot, który zawłaszczył towar, był podmiotem któremu powód zlecił przewóz. Powód nie zlecił bowiem tego przewozu podmiotowi, który podszył się pod (...), nie taka była jego intencja i świadomość. Tym samym argumentacja pozwanego, że to za ten podmiot jak za podprzewoźnika odpowiada powód nie znajduje uzasadnienia ani w stanie faktycznym, ani prawnym. Zamiarem powoda było zlecenie przewozu przewoźnikowi, jednak powód de facto skierował swoje oświadczenie do innego podmiotu niż (...). Brak podstaw do przyjęcia, że w giełdzie trans i rozmowie z R. K. uczestniczył S. G.. Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego była to osoba jedynie podszywająca się pod niego, tylko dysponująca dokumentacją firmy (...). A. nie był faktycznym (rzeczywistym) użytkownikiem transgiełdy, ani stroną faktycznie przyjmującą zlecenie przewozu. Przedsiębiorca, którego danymi posłużył się przyjmujący zlecenie przewoźnik nie złożył wobec powoda żadnego oświadczenia o przyjęciu ładunku, jak również nie przyjął oświadczenia powoda o zleceniu przewozu.

Niezależnie od powyższego pozwany ubezpieczyciel nie jest zwolniony z ponoszenia odpowiedzialności także z innych przyczyn aniżeli omówione powyżej. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przewoźnika drogowego w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz spedytora, potwierdzona polisą nr (...) (...)nr (...) (...) nr (...) (...) miała rozszerzony zakres ubezpieczenia w zakresie OC przewoźnika. Ochroną ubezpieczeniową objęta została odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego za szkody powstałe wskutek rażącego niedbalstwa pracowników ubezpieczającego oraz osób, które działają na jego zlecenie z limitem odpowiedzialności w kwocie 150.000 zł na jedno i wszystkie zdarzenia, jak również przypadki nierozsądnego wyboru osób trzecich zgodnie z 16 ust. 2 CMR. Pozwany zatem, nawet gdyby przyjąć, iż pracownik powoda dopuścił się rażącego niedbalstwa czy winy w wyborze przewoźnika nie może zostać zwolniony z ponoszenia odpowiedzialności.

Tym samym powództwo co do zasady podlegało uwzględnieniu.

Ustalając zaś wysokość szkody oraz wysokość odszkodowania w związku z utratą przedmiotu przewozu Sąd oparł się na niekwestionowanej opinii biegłego z zakresu wyceny nieruchomości i ruchomości, mając na względzie również zapisy OWU Operatora Transportowego. Zgodnie z § 13 ust. 3 OWU wysokość szkody rzeczowej i finansowej ustalana jest w przypadku przewozów międzynarodowych (Polska – W.) na podstawie Konwencji CMR, z uwzględnieniem postanowień § 4 ust. 2 OWU. Ponadto w przypadku przewozów w ruchu międzynarodowym wysokość odszkodowania za szkodę rzeczową nie może przekroczyć równowartości 8.33 SDR za kg brakującej wagi brutto (§ 13 ust. 7). Od wysokości należnego odszkodowania potrąca się franczyzę redukcyjną, w tym wypadku w kwocie 200 euro (okoliczność bezsporna). Zapisy Konwencji CMR w art. 23 ust. 1-7 oraz w art. 24 i 25, doprecyzowują w sposób szczegółowy zasady szacowania wysokości szkody i odszkodowania.

Biorąc powyższe za podstawę, oszacowana wysokość szkody wyniosła (w przeliczeniu na zł) 232.306 zł. Przy przyjęciu że równowartość 8.33 SDR na datę 3.08.2016r. tj. na dzień złożenia oświadczenia o potrąceniu (przyjęcie tej daty niesporne między stronami, oświadczenie na rozprawie) wynosiła 45,3852 zł/1 kg wagi ładunku, górna granica odpowiedzialności przewoźnika zgodnie z zapisami Konwencji CMR (art. 23 ust. 3) wynosiła 333.299 zł/77.269 euro. Wartość skradzionego towaru zgodnie z fakturą VAT nr (...) z dnia 29.06.2016r. wynosiła 53.830, 57 euro, w przeliczeniu na złotówki 232.306 zł, a więc była niższa od górnej odpowiedzialności przewoźnika ustalonej zgodnie z zasadami Konwencji CMR.

W niniejszym postępowaniu powód dochodził kwoty 80.000 zł tj. niższej od wysokości rzeczywistej szkody. Sąd ww. kwotę pomniejszył o wysokość franczyzy w ustalonej w umowie wysokości 200 euro (w przeliczeniu według kursu średniego walut ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na dzień 2 września 2016r. (3.08.2016r. plus 30 dni) 1 euro = 4,3796 zł (x 200 euro). Wysokość franczyzy wyniosła 875, 92 zł i o tę kwotę roszczenie powoda pomniejszono zasądzając kwotę 79.124, 08 zł.

Sąd nie znalazł podstaw do stwierdzenia, za powodem, iż franczyza pozostawała w części niedochodzonej pozwem. Niewątpliwie przy wypłacie odszkodowania ubezpieczyciel był uprawniony potrącić franczyzę i zarzut taki zgłosił. W sprawie dokonana zostaje pierwsza wypłata i przy tej wypłacie ubezpieczyciel uprawniony jest potrącić franczyzę. Na obecnym etapie nie ma możliwości stwierdzenia, czy nastąpią dalsze wypłaty i w jakim zakresie. O odsetkach orzeczono na zasadzie art. 481 kc w zw z art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych , Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polkim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zważywszy na faktyczną datę poniesienia przez powoda szkody – 3.08.2016r. O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., mając na uwadze ,iż powód uległ jedynie co do nieznaczonej części. Na koszty zasądzone na rzecz powoda złożyły się : koszty opłaty sądowej (4 000zł), opinii biegłego (2 254 zł) , koszty zastępstwa procesowego (5 417zł).